

DOPLŇTE SLOVA, KTERÁ PŘEDCHÁZEJÍ

- 1 „..... dokud mi nepožehnáš.“
- 2 „..... proč jsi mne opustil?“
- 3 „..... že ho poslouchá i vítr i moře?“
- 4 „..... a ty jemu rozdrťíš patu.“
- 5 „..... který snímá hřích světa.“
- 6 „..... protože Bůh napřed miloval nás.“
- 7 „..... aby viděli skutky vaše dobré a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“
- 8 „..... běh jsem dokončil, víru zachoval.“
- 9 „..... i kdyby umřel, bude žít.“
- 10 „..... nikdo nemůže činit ta znamení, která ty činíš, není-li Bůh s ním.“
- 11 „..... a kdo nám půjde?“
- 12 „..... neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“
- 13 „..... dám si tě zase zavolat.“
- 14 „..... nejsem už hoden nazývat se tvým synem.“
- 15 „..... a zavřel ústa lvům, takže mi neublížili.“
- 16 „..... a hledá, koho by pohltil.“
- 17 „..... já se dám napravo.“
- 18 „..... nebudu se báti ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty.“
- 19 „..... a hle, živ jsem na věky věků.“
- 20 „..... ale co mám, to ti dám; ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod’.“

1 „Nepustím tě, ...“ – Jákob (1 Moj 32, 27) 2 „Bože můj, Bože můj, ...“ – Ježíš na kříži (Mat 27,46) 3 „Kdo to jen je, ...“ – Ježíšovi učedníci (Mar 4,41) 4 „Ono ti rozdrťí hlavu ...“ – Bůh hadovi (1 Moj 3,15) 5 „Hle, beránek Boží, ...“ – Jan Křtitel o Ježíšovi (Jan 1,29) 6 „My milujeme, ...“ – Jan ve svém dopise (1 Jan 4,19) 7 „Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, ...“ – Ježíš v kázání na hoře (Mat 5,16) 8 „Dobrý boj jsem bojoval, ...“ – Pavel v dopise Timoteovi (2 Tim 4,7) 9 „Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne...“ – Ježíš Martě (Jan 11,25) 10 „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť...“ – Nikodém (Jan 3,2) 11 „Koho pošlu...“ – Hospodin Izajášovi (Iz 6,8) 12 „Nepřibližuj se sem! Zuj si opánky, ...“ – Hospodin Mojžíšovi (2 Moj 3,5) 13 „Pro dnešek můžeš jít, až budu mít čas, ...“ – Felix Pavlovi (Sk 24,25) 14 „Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě, ...“ – Marnotratný syn otci (Luk 15,21) 15 „Můj Bůh poslal svého anděla...“ – Daniel králi Darjavešovi (Dan 6,23) 16 „Váš protivník, ďábel, obchází jako lev řvoucí...“ – Petr v dopise (1 Petr 5,8) 17 „Dáš-li se nalevo...“ – Abraham Lotovi (1 Moj 13,9) 18 „I když půjdu roklí šeré smrti...“ – David v žalmu (Žalm 23,4) 19 „Neboj se... byl jsem mrtev...“ – Ježíš Janovi ve vidění (Zjev 1,18) 20 „Stříbro ani zlato nemám ...“ – Petr chromému (Sk 3,6)

HŘIVNA

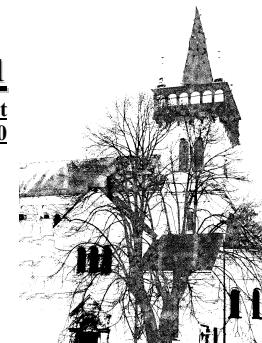
říjen - listopad 2011

11 / 22

www.farnost.semily.net
administrátor farností - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 31.10.2011 do 13.11.2011

den	hod.	úmysl	100
31.10.	pondělí KA 18:00	za † Marii Kafříkovou	
01.11.	úterý	Slavnost Všech svatých	
	KA 8:00	za zdraví a Boží požehnání pro dceru Marušku	
	TT 17:00	na úmysl	
	KK 18:00	za † Jiřího Jandu	
02.11.	středa	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	
	KA 8:00	za † Emilii	
	TT 17:00	na úmysl dárce	
	KK 18:00	za † Kristýnu Nižníkovou	
03.11.	čtvrtek KA 8:00	za † Klementa Smataníka	
	KK 18:00	za † ctihodné sestry Andělinu, Jeronýmu, Domitilu a kněze Antonína Řehoře	
04.11.	pátek KA 8:00	za † Mons. Karla Vránu	
	KK 18:00	za † sestry Marii, Annu a Josefínu	
05.11.	sobota KA 8:30	za † Františka a Helenu	
	DD 13:30	za † Vincenta a Ludmilu	
	KK 18:00	za † z rodů	
06.11.	neděle	32. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
	KO 8:30	za Václava Boudu, manželku a rodiče z obou stran	
	TT 10:00	na úmysl dárce	
den	hod.	úmysl	
07.11.	pondělí KK 18:00	na úmysl	
08.11.	úterý KA 8:00	za † Jaroslava Tichého, rodiče Hourový a dceru Růženu	
	KA 16:30	dětská bohoslužba	
	KK 18:00	na úmysl	
09.11.	středa	Svátek Posvěcení lateránské baziliky	
	KA 8:00	za † celou rodinu Hladíkovu, Masničákovu a Zoššákovu	
	TT 17:00	na úmysl dárce	
10.11.	čtvrtek KA 8:00	za † Dominika	

11.11.	pátek	KA	18:00	za Františka Šulce, manželku, děti a celý rod
12.11.	sobota	KA	18:00	na úmysl dárce
13.11.	neděle	33. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ		
		KO	8:30	za † Václava Koubleho
		TT	10:00	na úmysl dárce

pondělí 31.10. - Svátost smíření na faře 14:00 – 17:30
ve dnech 1. - 8. 11. bude otevřen kostel na Koštofranku vždy od 15:00 do 18:00, pouze v neděli 6.11. od 15:00 do 17:00

neděle 6.11. první neděle v měsíci - při mši sv. v 8:30 sbírka na Koštofrank
- adorace na Koštofranku 15:00 – 17:00

ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI

1. a 2. listopadu je možno při návštěvě kteréhokoliv kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (svátost smíření, sv. přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří výše uvedených podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam za zemřelé. V ostatních dnech lze takto získat odpustky částečně.

LATERÁNSKÁ BAZILIKA (9.11.)

9. listopadu slavíme svátek Posvěcení lateránské baziliky, katedrálního kostela římského biskupa (papeže), „Matky a hlavy všech kostelů“.

28. října roku 312, nedaleko římských hradeb, poblíž Milvijského mostu přes Tiberu se odehrála jedna z nejproslulejších bitev v dějinách, kdy císař Konstantin porazil oddily svého rivala Maxencia. Tradice vypráví, že noc před bitvou spatřil Konstantin ve snu kříž s nápisem *In hoc signo vices* – v tomto znamení zvítězíš. Jako výraz vděčnosti za naplněný příslib, rozhodl se Konstantin vybudovat ve městě Římě baziliku, zasvěcenou Kristu Spasiteli – a vešel do dějin jako první křesťanský císař.

Edikt vydaný v Miláně Konstantinem roku 313 zaručoval svobodné vyznávání křesťanské víry v celém impériu. Pro stavbu velkého kostela v centru Říma však ještě čas nedozrál. Římská náměstí se pyšnila pohanskými chrámy se zástupy kněží. Božstvům se klaněli plebejové, ale i patricijové, kteří rovněž tvořili senát, jemuž Konstantin vrátil přední roli.

Konstantin nestál o konflikt s pohanskými patricijí, proto se rozhodl postavit baziliku sice uvnitř hradeb, ale v periferní oblasti, daleko od rušných center veřejného života, ve čtvrti zahrad a vil, na Lateránu.

Bazilika byla zasvěcena sv. Janu Křtiteli a Janu Evangelistovi. Několikrát byla vyplněna barbary (například r. 455 Vandaly) nebo poškozena zemětřesením. Ve středověku se tu konala řada významných koncilů.

Tato stavba roku 1308 vyhořela a v roce 1360 vyhořela také nová bazilika, postavená

z iniciativy papeže Klementa V. Tehdy se propadl strop baziliky a objekt začal zarůstat trávou. V době avignonského zajetí chrám pustl a podle dobového svědectví se v něm prý tehdy pásly ovce.

Po návratu papežů do Říma se začalo s obnovou lateránské baziliky. V roce 1650 byla provedena barokní úprava podle Borrominiho, roku 1734 dostala stavba nové průčelí, které je klenotem pozdně barokní architektury. Na jeho horní římse stojí 15 soch 7 m vysokých uprostřed s Ježíšem Kristem a oběma svatými Jany.

(Radio Vaticana, Wikipedie)

MODLIT SE ZA ZEMŘELÉ?

Církev nedělá rozdíly mezi živými a mrtvými. Bůh totiž není Bohem mrtvých, je Bohem živých. Pro Něj jsou všichni lidé živi.

Věříme-li, že modlitba pomáhá živým lidem, proč bychom se neměli modlit i za mrtvé? Život je jeden, neboť jak říká evangelista: „Bůh není Bohem mrtvých, ale živých“ (Lk 20,38). Smrt není konec, ale jen stupeň v lidském osudu. A tento osud nekončí ve chvíli smrti.

Láska, kterou vyjadřuje naše modlitba, nemůže být tedy marná. Kdyby totiž na zemi láska měla moc, a po smrti již žádnou moc neměla, bylo by to popření slov Bible a zkušenosti církve, že láska je silnější než smrt, neboť Kristus ve své lásce k lidstvu smrt přemohl.

O modlitbě za zemřelé hovoří Bible: „Proto dal Juda Makabejský přinést smírnou oběť za mrtvé, aby jim byly odpuštěny hříchy“ (2 Mak 12,46).

Církev již od prvních dob uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za ně a přinášela zvláště eucharistickou oběť (mši svatou), aby očištění mohli dosáhnout blaženého spojení s Bohem. Církev také doporučuje almužny, odpustky a kající skutky za zemřelé: „*Pojďme jim na pomoc a vzpomínejme na ně. Proč bychom měli pochybovat o tom, že naše obětní dary za mrtvé jim přinášejí nějakou útěchu? Neváhejme a pojďme na pomoc těm, kteří jsou mrtvi, a obětujme za ně své modlitby.*“ (sv. Jan Zlatoústý).

Památky všech věrných zemřelých či lidově „dušičky“ je dnem, kdy se církev zvláště modlí za zemřelé. Tento zvláštní den modliteb den zavedl roku 998 clunyský opat Odilo († 1048). Ve 13. století se tento zvyk rozšířil v západní církvi a papež Benedikt XV. jej v roce 1915 potvrdil pro celou církev.

Zdá se, že jako žijící máme určitou zodpovědnost za ty, kteří zemřeli a kteří za svého života buď nevěděli jak, nebo nechtěli Boha následovat. Mnozí umírali plni svého sobectví, zášti a nevyřešených pozemských bitev. Nejspíš tedy nějak zůstávají svázáni se zemí.

(www.vira.cz)

Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný.

V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas. A tak dokud je čas, číňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.

(Gal 6,7-10)